

KISSA ÖYKÜLER

Mustafa Ökkeş EVREN

Karısının Hayaliyle Uyuyan Adam

“Ben yatmaya gidiyorum tatlım” dedi adam. “Dizi bitsin ben de gelirim” dedi kadın.

Adam bozuldu, bozulduğunu belli etmeden yatak odasına gitti. Pijamalarını giyip yatağa girdi. İçinden öfkeli çok şeyler geçirdi ama koyun sürüsünün geçmesine izin vermedi.

Televizyonun sesi yatak odasına kadar geliyordu, reklam müzikleri kafasının içinde yankılanıyordu. Gürültüden çok yalnız yatıyor olmaktan uyuyamadı. Kafasını yorganın içine soktu. Son zamanlarda bu durumu çok sık yaşamaya başladığını düşündü. Karısının yatağa kendinden sonra gelmesi iyiden iyiye canını sıkıyordu. Önceden böyle değildi yeni bir alışkanlıktı bu. Bir yandan alışkanlığın huy olmasından korkuyor, diğer yandan da büyütmemesi gerektiğini düşünüyordu. En iyisi şimdi uyumalı, bir ara bu konuyu karısıyla konuşmalıydı. Uyumak için karısını yanındaymış gibi hayal etti ve bir süre sonra onun hayaliyle derin bir uykuya daldı.

Kadın: “Allah kahretsin onca reklamı boşa seyrettim, gene en heyecanlı yerinde bitirdiler diziyi” diyerek öfkeyle televizyonu kapatıp yatak odasına yöneldi. Kocasını rahatsız olmasın diye odanın ışığını açmadı. El yordamıyla dolaptan geceliğini alıp üzerini değiştirdi. Tam yorganı kaldırıp yatağa girecekti ki, birden irkilip bir çığlık attı. Korku ve panikle bağırmaya başladı. “Kim bu kadın! Ne arıyor benim yatağında!” Kocasının yanında, kendi yatağında bir kadın yatıyordu. Hiç tereddüt etmeden ve büyük bir hınçla kadının boğazına sarıldı. Bir an boğmaya çalıştığı kadınla göz göze geldi ve dehşete düştü. “Fakat bu... Bu... Bu kadın, be... Benim, bu benim... Bu... Bu... Nasıl olur! Aman Allah’ım!”

Karısının çığlıklarıyla uyanan adam, ne olduğunu anlamaya çalışıyordu.

Toprak İnsan mı Olacak?

Bugün bir komşumuzun cenazesini toprağa verdik. Cenaze sahipleri ölüyü mezara indirirlerken, belki garip olacak ama ben ölüyü değil de toprağı düşünüyordum.

Toprak sanki ağzını açmış, insanlar kendi elleriyle onun karnını doyuruyor gibiydi.

Toprağın yediğı kaçınıcı ölüydü bu bilmiyorum. Merak ettiğim; açgözlü olan kimdi?

İnsan mı yoksa toprak mı? Toprağın gözü ve karnı milyarlarca insanla neden doymak bilmiyordu. Acaba bütün insan cesetlerini yiyen toprak, sonunda insan mı olacaktı? Saçma sapan düşüncelerdi işte...

Akın Bey

Ruh ve Sınır Hastalıkları Hastanesinde yatan Akın Bey'i ziyarete gittim. Bahçe kapısından içeriye girdiğimde düşünen adam karşıladı beni. Düşünen adam süs havuzunun başında olmayan ruhunu dinlendiriyordu sanki. Heykelinden başka düşünen adam da kalmadı diye geçirdim içimden. Yedinci erkek koğuşunun mimoza bezeli bahçesine doğru yöneldim.

Büyük demir parmaklı kapıya geldiğimde, görevliye kimliğini bırakarak içeri girdim.

Ziyaret saati başlamıştı/ yoksa görüş saati mi demeliyim? Çok hoş bir bahçe; insanın içi ferahlıyor aynı zamanda oldukça renkli ve kalabalık. Ziyaretçisi gelmeyen hastalar koğuş pencerelelerinden bahçedekilere ilginç laflar atıyor. Akın Bey ve kızını koğuş duvarına dayalı bir bankta oturuyorlarken buldum. Beni görünce Akın Bey çocuklar gibi sevindi, kalktı ve kucaklaştık. Kızı sigara almak için yanıımızdan ayrıldı. On dakika hiç konuşmadan omuz omuz öylece oturduk. Güvenlik görevlisi görüş saatinin bittiğini yüksek sesle duyurdu bahçedekilere. Giderayak durumunun nasıl olduğunu sordum. "Merak etme, içerisi dışarıdan daha güvenli" dedi Akın Bey.